

Recensie: Dora & de verloren stad van goud***

Kinepolis Antwerpen
vrijdag 16 augustus 2019

foto © Paramount Players

Recensie:

Dora and the lost city of gold is een pretentieloze avonturen-/live actionfilm voor kinderen die James Bobin regisseerde en die gebaseerd is op de tv serie Dora the explorer. De echte jungle? Dat is het middelbaar met stip, ondervindt Dora wanneer ze als tiener voor het eerst naar de stad gestuurd wordt door haar ouders die speurders zijn. Die hebben net als Dora door waar de verborgen stad Parapata van de Inca's met een aanzienlijke goudschat kan liggen. Maar voor deze tocht die veel te gevaarlijk is, kan Dora nog niet mee. Haar ouders vinden haar nog te jong daarvoor. Heel spontaan en vol goesting om nieuwe vrienden te maken stapt Dora de school in. Al wordt ze meteen tegengehouden want bijna al het survivalmateriaal "hebt u hem?" dat ze bijheeft mag de school niet in. Een jojo wel. Vreemd vindt ze dat want volgens haar is dat speelgoedje het dodelijkste wapen.

Wanneer ze met haar klas op uitstap is en in een museum de opdracht krijgt op zoek te gaan naar het oudste voorwerp zodat haar leerkracht de ganse tijd zich kan bezinnen over de levenskeuzes die hij maakte, hoort een museummedewerkster daarvan. Hoewel de tentoonstelling rond Egypte pas over enkele weken opent, nodigt ze Dora en haar groepje uit om alvast in de kelder naar de objecten te komen kijken. Een list blijkt het om hen zo gevangen te nemen, naar Peru te brengen zodat de schattenjagers ook op zoek kunnen naar Parapata. In Dora's groepje zit haar neef Diego (Jeff Wahlberg) waar ze als kind in de jungle mee bevriend was maar die nu op school en in de stad heel erg bezig is met zijn imago waar Dora zich geen reet van aantrekt. Hij schaamt zich dan ook voor haar, onder andere op een feestje wanneer ze een wel erg kinderachtig dansje doet waarbij ze bewegingen van dieren nabootst.

Diego zit echter nu wel met haar opgescheept (het is te zeggen in de laadruimte van een vliegtuig) net als Sammy (Madeleine Madden), tot de komst van Dora de wijsneus en slimste van de klas "er zitten behoorlijk wat (pseudo) wetenschappelijke en nerdy weetjes in de prent die wat aan Jimmy Neutron doen denken, en verder wordt er nogal wat met kennis uitgepakt zoals Moby Dick - en Randy (Nicholas Coombe) die zijn adem 7 minuten kan inhouden." Ze gaan met hun vieren in Peru op zoek naar Parapata, waarover gezegd wordt dat je daar nooit levend van terugkeert. Dora gaat vooral op zoek naar haar ouders Cole (Michael Peña) en Elena (Eva Longoria) waar ze ondertussen het contact mee verloren heeft. Uiteindelijk komen ze voor een grote uitdaging te staan: junglepuzzels oplossen die ofwel hun dood kunnen betekenen ofwel hen toegang geven tot een volgende level. Maar er zijn kapers op de kust: schattenjagers die Parapata willen leegroven en er niet om terugdeinzen om Dora, haar ouders en haar vrienden om te brengen als het moet. Op het einde blijkt dat Alejandro (Eugenio Derbez) helemaal niet in het kamp zit van Dora maar hun locatie verradt aan zijn team.

Het fijne aan deze Dora-film is dat ie even overgaat naar tekenfilm wanneer de vier plus Alejandro een bloem hebben geraakt die stuifmeel meteen de lucht inspuit en een kettingreactie veroorzaakt met de andere bloemen. De vijf komen zo in een roes terecht, Alejandro gaat naakt en begint te rennen. Dit is ongetwijfeld een verwijzing naar wat druggebruik kan doen. Op dat vlak heeft deze Dora-film dus verschillende lagen en is het verhaal niet meer of niet minder dan een klassiek coming of ageverhaal: meisje wordt jonge vrouw waarbij haar ouders haar moeten (leren)

loslaten zodat ze zelf dingen kan ontdekken en moet zien niet te trappen in de valkuilen en verleidingen van het leven, zoals hebzucht. Maar terwijl ze zich in de jungle met haar aapje Boots (stem van Danny Trejo) nooit eenzaam voelde hoewel er geen leeftijdsgenoten bij haar waren, voelt ze dat op school wél terwijl ze daar wél omgeven is door erg veel jongeren. Of hoe Dora treffend deze op het eerste zicht tegenstelling bloot legt.

Heerlijk is de start van de film waarin het fictieve Fox Council of America zich distantieert van het stereotiepe beeld rond stelende vossen dat ook deze film ophangt. Daarnaast zien we Isabela Moner, die we al erg degelijk vonden in Instant Family, met parelwitte smile op haar gezicht een echte levende boa als boa dragen en daar mee een woordgrapje uithalen. Helemaal hilarisch wordt het wanneer Dora een putje graaft in de jungle zodat Sammy die dringend moet kan kakken. Ze zingt daar nog het liedje 'Poo Hole Song' dat ze ter plaatse improviseert bij ook.

Nicholas Coombe van zijn kant zingt een streepje The Phantom of the Opera wanneer ze midden in de jungle "wie bedenkt zo iets?" "een ruïne van een operagebouw tegenkomen en verder passeren onder andere nog These Boots Are Made For Walkin' van Lele Pons en Conga van Gloria Estefan in deze onderhoudende familiefilm. Å

< Bert Hertogs >